

תת"ע 15195/05/22 - עובאדה עבד אל רחמן מעיירגי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 15195-05-22 מדינת ישראל נ' עבד אל רחמן מעיירגי
תיק חיצוני: 42210210581

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש עובאדה עבד אל רחמן מעיירגי
נגד
משיבה מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 29.03.2023.

1. המבקש קיבל לידיו דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 42210210581 המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 10.05.2022 של נהיגה ברכב שעליו נמסרה הודעת אי שימוש על ידי בוחן משרד רישוי, בניגוד לתנאים שפורטו בהודעת האי שימוש, בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה.
2. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים; פסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

3. לטענת המבקש הוא נעדר מהדיון עקב מצבה הקשה של אמו אשר לטענתו הצריך ממנו להיות לה לעזר ולהסיעה בין המרפאות השונות.
4. המשיבה טענה כי המבקש לא צירף תצהיר לבקשתו ועל כן יש לדחות את הבקשה על הסף. עוד הוסיפה המשיבה כי על המשיב היה לשלוח בקשת דחייה ולא לעשות דין לעצמו.
5. לטענת המשיבה מדובר בעבירה שלצידה פסילת מינימום של 3 חודשים ועל כן הענישה שהושתה על המבקש הינה בתוך מתחם הענישה.

דין והכרעה

הבקשה הוגשה ללא תצהיר ועל כן דינה להידחות על הסף.

למעלה מן הצורך אדון בבקשה לגופה.

6. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסינ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

7. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.

8. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

9. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

10. המבקש לא כפר בעובדה כי ידע על מועד הדיון. המבקש לא צירף לבקשתו מסמכים המעידים על מצבה הרפואי של אמו, על הצורך שלה בעזרה בכלל וביום הדיון בפרט. כמו כן על המבקש היה לכל הפחות, להגיש בקשת דחייה עובר למועד הדיון שנקבע בעניינו. משלא עשה כן אין לו אלא להלין על עצמו (השוו 7122/07 טהא חיר נ' מדינת ישראל מיום 15.1.2018). המבקש אף לא צירף אישור רפואי התומך בטענתו.

עמוד 2

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדן וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

חשש לעיוות דין

11. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018). המבקש ביקש לתקן את גזר הדין ולהקל בעונשו.

12. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

13. המבקש הורשע בעבירה של נהיגה ברכב שנמסרה עליו הודעת איסור שימוש. המבקש לא כפר בעבירה אך ביקש הקלה בעונש הפסילה שהוטל עליו וזאת נוכח נסיבות אישיות רפואיות של בני משפחתו. בעבירה בה הורשע הנאשם קיימת פסילת מינימום של 3 חודשים.

בנסיבות אלה נוכח עברו התעבורתי של הנאשם וותק נהיגה לא ארוך אין מדובר בפסילה שאינה מידתית. כמו כן נסיבותיו האישיות של הנאשם, המצדיקות לטענתו הקלה בעונש, לא גובו במסמכים רפואיים כלשהם.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לצורך הקלה בעונש שהוטל על הנאשם, לא יגרום לחשש לעיוות דין למבקש.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז אייר תשפ"ג, 18 מאי 2023, בהעדר הצדדים.